UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Missale Romanum nuper impressum cu[m] o[mn]ibus alijs missis

Venetijs, 27. Okt. 1501

Feria. v. Statio ad s[anctu]m siluestrum. Jntroitus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-70304

Visual Library

peccatoꝛ eſt . Dixit ergo ille:
Si peccatoꝛ eſt neſcio: vnum
ſcio: qꝛ cū eſſem cecus: modo
video. Dixerūt ergo illi: Quid
fecit tibi? Quō aperuit tibi o/
culos? Rn̄dit eis. Dixi vobis
iam: ⁊ audiſtis. Quid iterum
vultis audire? Nunqd ⁊ vos
vultis diſcipuli eiꝰ fieri? Ma
ledixerūt ergo ei et dixerunt:
Tu diſcipulus illius ſis: nos
autē moyſi diſcipuli ſumus.
Nos ſcimus qꝛ moyſi locutꝰ
eſt deus. Hunc autē neſcimꝰ
vnde ſit. Rn̄dit ille homo et
dixit eis: In hoc enim mirabi
le eſt: qꝛ vos neſcitis vnde ſit:
et aperuit oculos meos. Sci/
mus aūt qꝛ pctōres deꝰ nō au
dit: ſed ſi quis dei cultoꝛ eſt: ⁊
volūtatē eius facit: hūc exau/
dit. A ſeculo non eſt auditum
qꝛ aperuit qs oculos ceci na/
ti. Niſi eſſet hic a deo: nō po/
terat facere qcq̄. Rn̄derūt ⁊
dixerūt ei: In peccatis natus
es totus: et tu doces nos. Et
eiecerūt eū foꝛas. Audiuit ie/
ſus qꝛ eiecerunt eū foꝛas: ⁊ cū
inueniſſet eū dixit ei: Tu cre/
dis in filiū dei. Rn̄dit ille et
dixit: Quis eſt dn̄e vt credā
in eū: Et dixit ei ieſus: Et vi/
diſti eū: ⁊ q loqͭ tecū: ipſe eſt.
At ille ait: Credo dn̄e. Et pci
dēs adoꝛauit eū. Offer. Bene

dicite gētes dn̄m deū noſtrū: et
obaudite vocē laudis eius: quia
poſuit animam meā ad vitam: et
nō dedit cōmoueri pedes meos:
bn̄dictus dn̄s qui nō amouit de/
precationē meā ⁊ miſericoꝛdiā ſuā a me. Secr.
SUppli/
ces te rogamꝰ ops deꝰ:
vt his ſacrificijs pctā noſtra
mūdent: qꝛ tūc verā nob tri/
buis ⁊ mētis ⁊ coꝛpꝛis ſanita/
tē. P. Cōio. Lutū fecit ex ſpu/
to dn̄s ⁊ liniuit oculos meos: et
abij ⁊ laui: ⁊ vidi: ⁊ credidi deo.
SAcramenta q̄ Poſtcō.
ſūpſimꝰ dn̄e deꝰ noſter:
et ſpūalibus nos repleāt ali/
mentis: ⁊ coꝛpoꝛalibꝰ tueanͭ
auxilijs. p. Sup ppl'm oratio
PAteāt aures miſericoꝛ
die tue dn̄e pcibus ſup
plicantiū: ⁊ vt petētibus deſi
derata cōcedas: fac eos q̄ tibi
ſunt placita poſtulare. Per.

Feria .v. Statio ad ſcm̄ ſilue/
ſtrum. Introitus.

LEtetur coꝛ querētiū
dn̄m: querite dn̄m et
cōfirmamini: q̄rite fa
ciem eius ſemp. Ps. Cōfitemini
dn̄o ⁊ inuocate nomen eius: an/
nūciate inter gētes opa eius. ℣.
PResta q̄s Oīo. Gloꝛia.
ops deus: vt quos ieiu/
nia votiua caſtigāt: ipſa quo/
q̄ deuotio ſancta letificet: vt

terrenis affectibus mitigat*:
facilius celeſtia capiamus. P.

Lectio libri regũ. qrti ca. iiij.

In dieb⁹ illis: Venit mu
lier ſunamitis ad heliſe
um in montẽ carmeli. Cumqꝫ
vidiſſet eã vir dei de ↄtra: ait
ad giezi pueꝝ ſuũ: Ecce ſuna
mitis illa. Vade ergo in oc-
curſuꝫ eius: ⁊ dic ei: Recte ne
agit̃ circa te: ⁊ circa virũ tuũ:
et circa filiũ tuũ? Que rñdit:
Recte. Cũqꝫ veniſſet ad virũ
dei in montẽ: apprehendit pe
des eius. Et acceſſit giezi vt
amoueret eam. Et ait hõ dei:
Dimitte illã: Aia eni eius in
amaritudine eſt: ⁊ dñs celauit
a me ⁊ nõ idicauit mihi. Que
dixit illi: Nũqd petiui filiũ a
dño meo? Nũqd nõ dixi tibi:
ne illudas me? Et ille ait ad
giezi: Accinge lumbos tuos ⁊
tolle baculuꝫ tuum in manu
tua: ⁊ vade. Si occurrerit ti-
bi homo: nõ ſalutes eũ: ⁊ ſi ſa-
lutauerit te quiſpiã: nõ reſpõ-
deas illi. Et pones baculum
meũ ſup facieꝫ pueri. Porro
mater pueri ait: Viuit dñs: et
viuit aia tua: nõ dimittam te.
Surrexit ergo ⁊ ſecut⁹ eſt eã.
Giezi aũt pceſſerat ante eos:
et poſuerat baculũ ſup facieꝫ
pueri: ⁊ nõ erat vox neqꝫ ſen-
ſus. Reuerſuſqꝫ eſt giezi i oc-
curſum eius: ⁊ nũciauit ei di-
cens: Non ſurrexit puer. In-
greſſus eſt ergo heliſeus do-
mũ. Et ecce puer mortuus ia
cebat in lectulo eius. Ingreſ-
ſuſqꝫ clauſit oſtiũ ſup ſe ⁊ ſup
puerum: ⁊ orauit ad dñm. Et
aſcẽdit ⁊ incubuit ſup puerũ:
poſuitqꝫ os ei⁹ ſup os eius: et
oculos ſuos ſup oculos ei⁹: et
manus eius ſup manus eius:
et incuruauit ſe ſup eũ: ⁊ cale
facta eſt caro pueri. At ille re
uerſus deambulauit in domo
ſemel huc atqꝫ illuc. Et aſcen
dit ⁊ incubuit ſuper eum. Et
oſcitauit puer ſepties: aperu-
itqꝫ oculos ſuos. At ille voca
uit giezi: ⁊ dixit ei: Voca ſu-
namitẽ hanc. Que vocata in
greſſa eſt ad eũ. Cui ait: Tol-
le filiũ tuũ. Venit autẽ illa: et
corruit ad pedes eius: ⁊ ado-
rauit ſup terrã. Tulitqꝫ filiuꝫ
ſuũ ⁊ egreſſa eſt. Heliſeus võ
reuerſus eſt in galgala. Grad.
Reſpice dñe in teſtamẽtũ tuũ: et
aias pauperũ tuoꝝ ne obliuiſca-
ris in finem. ℣. Exurge domine
et iudica cauſã meã: memor eſto
opprobrij ſeruoꝝ tuoꝝ. Scdm

In illo tpe: luce. vij. ca.
Ibat ieſus in ciuitatẽ q̃
vocat̃ naym: ⁊ ibant cũ eo di-
ſcipuli eius: ⁊ turba copioſa.
Cum autẽ appropinquaret

porte ciuitatis:ecce defūctus
efferebat̄ fili⁹ vnic⁹ mr̄is ſue:
Et hec vidua erat:⁊ turba ci
uitatis multa cū illa. Quā cū
vidiſſet dn̄s miſericordia mot⁹
ſup eā dixit illi: Noli flere. Et
acceſſit:⁊ tetigit loculum. Hi
aūt qui portabāt ſteterūt. Et
ait: Adoleſcēs: tibi dico ſurge
Et reſedit qui erat mortu⁹:et
cepit loqui. Et dedit illū mr̄i
ſue. Accepit aūt oēs timor: et
magnificabant deū dicentes:
Quia ꝓpheta magnus ſurre
xit in nobis:qꝛ deus viſitauit
plebē ſuā. Offer. Dn̄e ad adiu
uandū me feſtina: confundātur
oēs aduerſū me qui cogitāt ſer/
uis tuis mala. Secreta.
P
Urifica nos miſericors
deus:vt eccleſie tue p̄ces que
tibi grate ſūt:pia munera de/
ferentes:fiāt expiatis mētib⁹
gratiores. P. Cōio. Dn̄e me/
morabor iuſtitie tue ſolius:deus
docuiſti me a iuuentute mea: et
vſqꝫ in ſenectā ⁊ ſeniū de⁹ ne de/
relinquas me. Poſtcōio
C
Eleſtia dona capiētib⁹
q̄s dn̄e nō ad iudiciū ꝓueni/
re patiaris: que fidelib⁹ tuis
ad remediū ꝓuidiſti. p. Sup
P
Opuli tui ppl'm Orō.
deus inſtitutor ⁊ rector
peccata quib⁹ impugnant̄ ex
pelle:vt ſemp tibi placitus:et
tuo munimine ſit ſecurus. p.

Feria ſexta. Statio ad ſanctū
euſebiū. Introit⁹.
M
Editatio cordis mei
in cōſpectu tuo ſem/
per: domine adiutor
meus ⁊ redēptor meus. Ps. Ce/
li enarrant gloriā dei:⁊ opa ma/
nuū eius annūciat firmamētū. V
D
Eus qui Orō. Gloria.
ineffabilib⁹ mūdū re/
nouas ſacramētis: p̄ſta q̄s:vt
eccleſia tua et eternis ꝓficiat
inſtitutis:⁊ tēporalib⁹ nō de/
ſtituat̄ auxilijs. p. Lectio libri
regum tertij caplo. xvij
I
N diebus illis: Egrota
uit fili⁹ mulieris matriſfami/
lias:⁊ erat languor fortiſſim⁹
ita ꝙ nō remaneret in eo ha/
litus. Dixit ergo ad heliam:
Quid mihi ⁊ tibi vir dei? In
greſſus es ad me:vt rememo
rarent̄ iniqtates mee:⁊ interfi
ceres filiū meū. Et ait ad eā
helias: Da mihi filiū tuū. Tu
litqꝫ eū de ſinu illius:⁊ porta/
uit in cenaculū:vbi ipſe mane
bat:⁊ poſuit ſup lectū ſuū: et
clamauit ad dn̄z:⁊ dixit: Do/
mine deus meus: etiam ne vi/
duam apud quā ego vtcūqꝫ
ſuſtētor afflixiſti:vt interfice/
res filium eius. Et expādit ſe
atqꝫ menſus eſt ſuper pueruz
trib⁹ vicibus:clamauitqꝫ ad